

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

ידי ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 294 | כ"ה בחשוון התשפ"ג

פרשת חיי שרה

זמני כניסה ויציאת שבת

יציאה	כניסה	חיפה
17:16	16:07	תל אביב
17:18	16:20	ירושלים
17:16	16:04	באר שבע
17:19	16:21	

הגיליון הוקדש

להצלחת עידן אברהם בן שירלי וזיו שרה בת ורד טובה וילדיהם: נעמי, תמר ואביגיל

לע"ג אבי ומורי
יעקב בן שרה ז"ל

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | ת.מ. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

המסע מ'הגר' ל'קטורה'

ליפול למקומות הגרועים ביותר. ועל ידי הייסורים היא קיוותה שהגר תהיה קצת בהכנעה ובענווה.

הגר לא מבינה וממשיכה בדרכה הסוררת, ומה יוצא ממנה? בן כמו ישמעאל. פרא אדם, "ידו בכל ויד כל בו". גם בכך יש תמרוז אזהרה להגר: שימי לב איזה בן יצא לך, תלמדי קצת לחיות בענווה, אל תחשבי שאת הכי צדיקה בעולם. זה שהצלחת לעזוב את בית פרעה ולחזור בתשובה, ולהיות קשורה לאברהם, אלו הרחמים של ה' ולא מכוחך". אבל הגר לא מבינה, וממשיכה עם הדמיונות שהיא צדיקה יותר מכולם.

לא נותרה ברירה, אלא לגרש את הגר ובנה. לזעזע אותה. והנה זה פלא... גם זה לא עוזר. הגר מגורשת, בנה מגיע לסף מוות והיא עדיין לא שבה למוטב עד שהגיעה לדיוטא התחתונה - הגר שבה לגילולי בית אביה. לאן נעלמה הצדיקה שאמרה לכל הנשים שהיא עקפה את שרה אימנו, וכולן צריכות לעלות אליה לרגל, לקבל עצה וברכה?

רק כשהגר מגיעה למקום הנמוך הזה, לעבודה זרה, היא מתעוררת ועושה חשבון נפש. איך היא הידרדרה כל כך? היא הבינה שזו המציאות שלה, מציאות של "עובדת עבודה זרה", וכל הזכויות שלה, והדיבור עם המלאכים, הכל אלו החסדים של ה' עליה. ברגע שהיא הבינה את זה, מיד החלה לשפר את מעשיה, עד שהתורה קוראת לה "קטורה" - "שנאים מעשיה כקטורת", וזכתה לחזור לבית אברהם.

ולמה נמשלו מעשיה ל'קטורת'? כי בקטורת יש את החֶלְבֵנָה. החֶלְבֵנָה, ריחה רע. אולם כשמכניסים את החֶלְבֵנָה לקטורת היא נהיית חלק מהקטורת שריחה טוב. וזה מה שהגר עשתה, לקחה את כל הרע שגילתה בעצמה, ודרכו התחברה לענווה ואמונה, וכך ה'רע' עצמו, נהפך לטוב, כי הוא היה הסיבה שממנה הגיעה למידת הענווה.

שבת שלום.

"ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה" (כ"ה, א)

אומר רש"י: "זו הגר. ונקראת קטורה על שם שנאים מעשיה כקטורת".

הסיפור של הגר מתחיל בבית פרעה. אביה של הגר, פרעה, לוקח את שרה לביתו, ומקבל עונשים על כך. פרעה מתפעל מכמות הניסים שנעשים לשרה, קורא הוא לבתו ואומר לה: "לכי לבית אברהם ושרה ותהיי שפחה של הצדיקים הללו". וכך היא עושה.

הגר נמצאת בבית אברהם ושרה. שרה לא נפקדת בילדים ופונה לאברהם לקחת את הגר לאשה. אברהם לוקח את הגר והיא מתעברת. כתוצאה מעין הרע שעושה לה שרה, היא מפילה, אולם לאחר מכן, התעברה הגר בשנית וילדה את ישמעאל. ישמעאל גדל וקלקל את מעשיו, שרה אמרה לאברהם לגרש את הגר וישמעאל מביתם, וכך עשה אברהם בציווי ה'.

הגר יוצאת מבית אברהם, ומה קורה לה? אומרת התורה "וַתֵּלֶךְ וַתֵּתֶעַ פְּמֶדְרָר פְּאַר שְׁבַע", וחז"ל מסבירים "שחזרה לגילולי בית אביה". דהיינו, חזרה לעבוד עבודה זרה. השאלה נשאלת, איך זה יתכן? הגר היא אשה שמלאכים דיברו איתה, זכתה להידבק בצדיקי עולם, ואחרי כל זה היא מגיעה לעבודה זרה?

רואים כאן יסוד מבהיל. הגר אמנם עזבה את בית פרעה, והלכה לבית של אברהם ושרה. אבל הגר לא טיפלה בדבר אחד - בגאוה שלה.

בשעה שהגר התעברה, מיד היא פנתה לכל הנשים שבאו להתברך משרה אימנו, ואמרה להן, "אני צדיקה יותר משרה. היא לא נפקדה כבר שנים, ואני מיד התעברתי, זה סימן ששרה היא לא צדיקה באמת, ואני טובה ממנה. הכתובת לברכות היא אני..."

שרה רואה את הגאוה שלה, ומיד "ותענה שרי". שרה אימנו מענה אותה. למה? כי שרה רוצה ליישר אותה. להסביר לה שעם הגאוה וההתנשאות שלה היא עלולה

יש לי שאלה

שלום לכבוד הרב שליט"א

שאלה:

אני רוצה לקבל על עצמי ענווה, אבל בתוך תוכי אני יודע ומרגיש שיש לי גאוה. לדוגמה, אני רוצה לשמור על העיניים. לפעמים אני כן מצליח ולפעמים לא. במידה ואני לא מצליח, חלילה, אני יודע שזה אני ואני לא יכול להצליח בלי הרחמים של השם. אבל אם אני מצליח לשמור כמה פעמים ברצף על העיניים, אני מרגיש גאוה והתנפחות, למרות שאני אומר בפירוש שאלו רק הרחמים של ה'. לסיכום, איך מגיעים לענווה פנימית ושלא

תשובה:

אתה שואל שאלה מהותית ואיכותית. ענווה אמיתית פירושה שהאדם מכיר שהוא מצד עצמו גאוה. וכל עוד הוא חי עלי אדמות הוא מציאות של גאוה מהלכת. אין מושג כזה שיש לבן אדם ענווה. הענווה היא לא אנושית, ענווה יש רק לבורא עולם וכשאני אודה שאין לי ענווה, אז השם יתן לי את הענווה ששייכת לו וממנו. הענווה היא משהו מעל הטבע שהאדם מקבל מתנה מהשם כתוצאה מזה שהוא ניסה להתבטל, והוא צועק אל

אל תבואני רגל גאוה

תהיה מהפה החוצה?

ה': "אל תבואני רגל גאוה, תציל אותי מהגאוה שלי", אז השם נותן לו במתנה ענווה, אבל בתנאי שהוא יזכור "אני מציאות גאוותן ואם יש בי נקודה או יותר של ענווה, זה לא שלי. אני תמיד אשאר גאוותן". וכשהוא ישכח שהוא גאוותן ויחשוב לעצמו לרגע שהשתנה ונהיה עניו, כלומר "אני עניו" ולא "השם מזכה אותי להיות עניו", אז ה' יקח ממנו את הענווה והוא שוב ימצא את עצמו בשיא הגאוה.

שבת שלום.

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

ניתן לקבוע פגישה עם הרב ליעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות כוללים, לבריאות סלונאים

אשירה להשם כי גמל עלי

קרוב משפחה שלי קיבל הצעת שידוכים. הציעו לו בחורה שהרעיפו עליה המון מחמאות. גמרו עליה את ההלל. אבל לבסוף אמרו שיש בעיה קלה, היא עזבה שידוך. פעם היא התארסה עם מישהו ועזבה אותו כי אחרי הוורט, הוא הודיע לה "תגידי בבקשה 'שלום' לאמא שלך וכדאי שתנצלי את הזמן עד החתונה, כי אחרי החתונה, אני לא אתן לך להיות איתה בקשר הדוק. טלפון אחד לשבוע לכבוד שבת. את יכולה להתקשר ולומר 'שבת שלום, עוד שתי דקות הדלקת נרות'". היא עשתה חשבון, פעם בשבוע זה לא נורא. לאחר שבועיים מהאירוסין, הוא אמר לה תנצלי את הרגעים עם אמא שלך, כי אחרי החתונה הקשר איתה ילך ויתרחק, ותדברו רק אחת לחודש. באותו רגע היא עזבה. הבחור צלצל אלי ושאל אותי לדעתי. הרמתי טלפון לרב, והוא אמר לי "תבדוק אם הם

שאלו רב לפני שעזבו את השידוך". התקשרתי ובדקתי ואכן הם שאלו את הרב יעקב אידלשטיין שליט"א, רבה של רמת השרון, אחד מגדולי ישראל. הלכנו לרב אידלשטיין ושאלנו אותו לגבי הבחורה והוא אכן אישר שאמר לבחורה לעזוב את השידוך ואין מה לדאוג, זו בחורה מצוינת. רק אחרי כל זה, נתנו אישור יציאה לשידוך.

לאורך כל הפרשה, הסיפור הוא סביב הגמלים. לאליעזר, עבד אברהם, חשוב מאוד שרבקה תשקה את הגמלים. הוא רוצה שהיא תתקרב אליהם ותלמד מהם את אורחות חייהם כדי להיות אשתו של יצחק. ידוע שלגמל יש סימן טהרה אחד, מעלה גרה. לבעל חי טהור יש גם פרסה שסועה. הגמל לא שוסע

שסע. לגמל, יש סימן טהרה פנימי, אבל כלפי חוץ אין. מה הוא מסמל? את אלו שיש להם מידות טובות, לב טוב, רצונות טובים, אבל אומר אברהם לאליעזר "לא תקח אִשָּׁה לְבָנִי מִבְּנוֹת הַכְּנַעֲנִי". למה? הכנענים הם מושחתים מבפנים ומחוץ. אין מידות טובות, אין פנימיות ואין חיצוניות. "אֵל בֵּית אָבִי תֵּלֶךְ וְאֵל מִשְׁפַּחְתִּי וְלִקְחָתְךָ אִשָּׁה לְבָנִי". במשפחה של אברהם ישנן מידות טובות. אמנם הם עובדי עבודה זרה, אבל יש פנימיות כי אם יש מידות טובות - יש עם מי לעבוד. הגמל מסמל את המצב של רבקה, מידות טובות, אבל בסביבה ישנה עבודה זרה.

השיעור הראשון שהגמל מלמד את רבקה הינו דעת תורה: כתוב בגמרא, מסכת עירובין, שהגמל אינו הולך, אלא אם כן מישהו מושכו מלפניו. "רבקה, דעי לך, אני לא אז שום פסיעה בלי שיש לי מדריך לפני. דבר ראשון, את צריכה שיהיה לך רב, שתהיה לך דעת תורה". בן אדם שאין לו דעת תורה, חי בהפקרות.

אומר הגמל לרבקה, אם את רוצה להתעלות מהמקום שלך - דבר ראשון, תתייעצי עם רבנים. "ויתרוצצו הבנים בקרבה ותלך לדרוש את השם" - רבקה הלכה לבית מדרשו של שם: "כבוד הרב, מה הולך אתי?" היא התייעצה עם רב.

השיעור השני שהגמל מלמד את רבקה הוא מתן גמול: הקב"ה ברא את הגמל באופן כזה

שההתרוממות שלו היא דרך הצוואר. כתוב ב"שולחן ערוך" שכשהגמל רוצה להתרומם, אורך צווארו כאורך גופו. יש לו צוואר ארוך וכשהוא מתרומם הוא פושט את צווארו ומכופפו ומיד מתרוממות ברכיו. "רבקה, אם את רוצה להתקדם בעבודת השם, זה דרך הצוואר. הצוואר מקשר את הראש עם הגוף. אם את רוצה להתרומם, תמיד תחברי ראש עם גוף". זה נקרא לא לשמה. כמו שאומרים לילד, אם תלמד טוב, תקבל סוכריה.

בספר "חשבון הנפש" מסופר על מאלף פילים בהודו שהיה לו פיל שהוא שעבד אותו. בוקר

אחד, הפיל נתן דהירה לתוך ביתו של המאלף, פרץ את הדלת, נכנס לחדר המיטות והרג אותו. כתוב בספר "תזוהר שהפיל שלך לא יעשה לך את אותו הדבר". לכל אחד יש בתוכו פיל, ואם אתה רוצה להתרומם, זה רק דרך הצוואר.

כשהתחלתי את תפקידי כמשגיח בישיבה, נוכחתי לראות שבשעה שמונה, בזמן תפילת שחרית, אין מניין כי כולם משחקים כדורגל. אני יוצא עם טלית ותפילין, מוחא כפיים "הודו להשם קראו בשמו שירו לו זמרו לו" ואף אחד לא מתייחס אליי. ראש הישיבה שאל אותי "אתה מרים ידיים?" אמרתי לו "זה היום הראשון, אבל מחר תביא לי בבקשה ארגז שוקו". הוא תמה "זה הפתרון?" עניתי בבטחון מלא: "זה הפתרון". למחרת בבוקר, בשעה חמישה לשמונה, קראתי בקול "מי שיהיה בשמונה עם טלית ותפילין בבית המדרש, יקבל בסוף התפילה שקית שוקו". בית המדרש היה מלא. אתה רוצה שהפיל יזוז? שהגמל יתקדם? תקשר ראש עם גוף: תתן גמול. לכן הגמל נקרא גמל, מלשון גמול.

ועוד דבר: כולנו יודעים שעל גב הגמל יש דבשת. למה קוראים לה דבשת? מלשון דבש. יש פסוק בנביא ישעיה ל', ו': "וְעַל דְּבַשֶּׁת גְּמִלִים". רש"י: "חטוּרַת יש לגמל במקום טעינת המשא, ועל שם שמתרבת תמיד, נהיה חיכוך, כי מזיע וחס, ויש פצע, לכן סכים שם דבש לרפואה. ולכן קרויה דבשת". ידוע שהדבש משמש כתכשיר ריפוי לפצעי עור. סדק, פצע, יבלת. הגמל לא מוכן שישומו עליו משאות ללא דבש. אותו הדבר

אנחנו, גם לנו קשה לבצע משימה אם אין עליה גמול.

ישנם אבות שחושבים שחינוך פירושו להטיל פקודות בבית ועל הילדים לבצע כי כך האבא החליט. האב אומר לבתו: "גברתי, פה זה לא בית מלון, את אוכלת, שותה וישנה. קדימה, תשטפי את הבית ותתלי כביסה". והבת תוך כדי שטיפה, חושבת לעצמה: "ריבונו של עולם, מתי אתחנן ואפסיק לשטוף את הבית. תגאל אותי". וכשמגיע החתן, אין תזווה, האישה לא מוכנה לעשות כלום. החתן מתקשר לחמיו ובוכה לו: חמי היקר, בתך לא מוכנה לעשות כלום בבית. הכיורים

אל תתפלאו שהכל חסנתה לטובה!

החיבור הימי לשיעורי דרך הבעש"ט
העמיד כבר רבבות על הרגליים!!!

תודת חיזוק יומי קצר: 03-3090-990

הקו המלא: 03-3090-900

סרטון יומי: 058-3139000

הנכם מוזמנים לשמוח ולהתחזק כל שבוע

מנשה צאלח 8 רמלה
בשעה 20:45

בית הכנסת 'הקראוון'

יום חמישי | לגברים ולנשים

מנחם בגין 24 פתח תקווה
בשעה 22:00

בית הכנסת תהילות השם

יום חמישי | לגברים ולנשים

טכורש 6 בני ברק
בשעה 18:00

בית הכנסת אחוזת מרדכי

יום שלישי | לגברים בלבד

מלצ"ט 41 פינת בורכוב 24
תל אביב בשעה 21:00

בית הכנסת נחלת אבות

יום שלישי | לגברים ולנשים

אמא אוהבת אותך הכי בעולם!

לכבוד מערכת דרך הבעש"ט,

באחת השיחות של הרב שליט"א, הרב סיפר על ילד בן ארבע עשרה שגר בפנימייה ואינו יכול לבוא הביתה כי אבא שלו לא אוהב אותו ומתנכר לו. הסיפור זעזע אותי, אולם הרב רצה להדגיש ולהמחיש לכולנו כמה חשובים היחס, החום והאהבה לילדינו.

השיעור כל כך נגע לליבי כי אישתי שתח' גדלה בבית שההורים לא העניקו חום ואהבה לילדיהם. לא היה מגע כלל. כשנולדו לנו ילדים, אישתי גם לא נתנה חום ואהבה לילדינו כי אף פעם לא היה לה את המודל לכך, וכך שנים הילדים גדלו ללא חיבוק ונשיקה מאמא. החלטתי שאישתי חייבת לשמוע את השיעור של הרב. חשבתי לעצמי, שהגיע הזמן לעשות תיקון לבית בו היא גדלה ושילדינו יתחילו לקבל מאמא שלהם חיבוק ונשיקה. יתרה מכך, הרב אמר בשיחה שבדרך בה אדם מתנהג עם ילדיו - כך השם יתנהג עמו.

ביקשתי מאישתי לשמוע את השיעור של הרב, אך היא לא הביעה רצון כלל. לא התייאשתי וממש התחננתי אליה שתקשיב לשיעור עד שניא אותה לבקשתי. כבר מתחילת השיעור היא היתה מרותקת ולא חדלה מלהקשיב עד תומו. הסיפור על הילד שלא חי בבית ושאביו מתנכר לו כל כך נגע לליבי.

למחרת בבוקר, בתי בת האחת עשרה, התארגנה לצאת לבית הספר ורגע לפני יציאתה אישתי קראה לה: "בואי, חמודה שלי, אני רוצה להגיד לך משהו". הילדה רצה לאימה. "תדעי לך, שאמא אוהבת אותך הכי בעולם!" ונתנה לה חיבוק ונשיקה. בתי היתה כל כך מאושרת ושמחה ואני התרגשתי עד דמעות. היום, ברוך השם, אישתי עושה עבודה נפלאה עם עצמה לתת חום ואהבה לילדיה והכל בזכות דרך הבעש"ט.

תודה לדרך הבעש"ט - דרך נפלאה ומיוחדת שהצילה לי את הבית.

אם גם אתם מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות "דרך הבעש"ט", אנא כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com וזכו את הרבים. שבת שלום

הגמל אומר: "כמה שיותר תהיי טרודה, עוד ילדים ועוד עבודה בבית זה טוב, יהיה לך פחות שטויות בראש". האדמו"ר מקוצק אמר לחסידיו: "אני לא רוצה שתתגברו על היצר הרע, אני רוצה שלא יהיה לכם זמן בשבילי".

בשיעור הרביעי הגמל מדריך את רבקה לחיות בהכנעה: "שתי ברכיים יש לגמל, זה על גב זה וצריך להבריכו פעמיים קודם שישתה מפני גובהו". (גמרא, ברכות). מסביר הרשב"ם שהוא מתכוף פעמיים לפני שהוא שותה. "רבקה, כשאני שותה את המים אני מתכוף פעמיים, ללמד אותך שאת צריכה להיות פעמיים בהכנעה". תלמד בחיים להיות בהכנעה, לא ללכת ראש בראש בשום מצב. ההכנעה השניה היא להכיר שאני נכנע לבורא עולם. שתי ברכיים יש לגמל, הוא מתכוף פעמיים לפני שתיית המים, אין מים אלא תורה.

כתוב בפרשה: "וַתָּקֶם רֶבְקָה וַנְעֲרֹתֶיהָ" - רבקה קמה. היא החליטה שהיא מתרוממת, היא מרימה את עצמה להתחיל ליישם את השיעורים שלמדה מהגמל. "וַתִּתְּפַלֵּן עַל הַגְּמָלִים" - רבקה רוכבת על הגמל, עכשיו היא עובדת עם המסר של הגמל.

והשיעור החמישי מטרתו ללמד את רבקה ששורשם של הדינים הוא חסד: "וַתִּשָּׂא רֶבְקָה אֶת עֵינֶיהָ וַתִּרְאֵ אֶת יַצְחָק וַתִּפֹּל מֵעַל מִתּוֹקָה כַּדָּבָשׁ כִּי עוֹבְדִים עִם גָּמוּל וְלֹא בְדִינִים, אֲבָל רֶבְקָה פִּתְאוֹם רֹאֵה אֶת יִצְחָק וְיִצְחָק הוּא מִידַת הַדִּין, וְלִכֵּן "וְתִפּוֹל מֵעַל הַגָּמֶל". וַתֹּאמֶר אֶל הָעֶבֶד מִי הָאִישׁ הַזֶּה?" הוא הולך בכיוון אחר ממה שלימדת אותי. "וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד הוּא אֲדֹנָי" - "הדינים שאת רואה אצלו, שורשם בחסד, בתוכו יש את אברהם ואברהם הוא מידת החסד". כל הדינים שעוברים על האדם באים מתוך הרחמים והחסד של ה' כדי לקרב את האדם אל בוראו ולהגיע להכנעה. שורשם של הדינים הם ממקור של חסד מבורא עולם.

כתוב בספרים הקדושים שגמל בגימטריה שווה שבעים ושלוש וכן, המילה חכמה שווה בגימטריה שבעים ושלוש. מכאן, שהגמל מסמל חכמה. הגמל מלמד אותנו איך להגיע להכנעה וביטול.

יהי רצון שנזכה כולנו ל"אשירה להשם כי גמל עלי". שבת שלום.

מפוצצים בכלים, הרצפה מלוכלכת, ערימות של כבסים... וכשאני מבקש ממנה לנקות את הבית או לעשות כביסה, היא מתפרצת: 'אדוני, עבדתי עד היום בשביל כל החיים'.

לעומת זאת, יש אבות שמבקשים יפה מבתם לשטוף את הבית ומבטיחים לה הפתעה. וכשהבת מקבלת את ההפתעה, האב אומר לה: "את רואה כמה כדאי להיות אשת חיל". שלמה המלך כתב: "שקר החן והבל היופי" - איך מחנכים את הבת ליראת השם? "היא תתהלל" - תגיד מילה טובה, תפרגן. ללא דבש יש על הגמל פצעים וסדקים.

שיעור שלישי שהגמל מלמד את רבקה הוא משמעות העול בחיים. כתוב בגמרא, במסכת שבת: "מפני מה זנבו של הגמל קצר?" ועונה, "מפני שאוכל קוצים ויש אומרים שדר בין הקוצים". הקב"ה ריחם על הגמל וברא לו זנב קצר על מנת שזנבו לא יסתבך בקוצים. שואלת הגמרא: "ולמה לשור יש זנב ארוך? מפני שדר בביצות, וכך יכול לגרש את הזבובים והיתושים שיש בביצות".

הגמל מדריך את רבקה: "רבקה, אני אוכל קוצים, לכן יש לי זנב קצר. זנב זה המקום המאוס. כשיש הרבה טירדות בחיים - זה לטובתך". יש אנשים שיש להם עול, וכל היום בוכים: "די, כמה אפשר". הגמל מלמד אותנו שהקוצים הללו שאנו אוכלים, וכל היום עוקצים ומשגעים אותנו - בעצם מסייעים לנו בכך שיהיו לנו פחות בלבולים בראש. אדם שאין לו קוצים, כל הדמיונות נכנסים לו לראש. "טוב תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם, משכחת עוון".

היום החינוך בדיק הפוך. האישה מתלוננת: "כמה עול יש לי: שטיפות, כביסות, קיפולים, עבודה, תפילות, בתי ספר, ילדים בשידוכים. אין לי זמן לנשום". השכנה שלה חיה על רמה גבוהה. היא מספרת לה: "אני לא שוטפת את הבית, יש לי מנקה כל שבוע. אני לא מבשלת, יש קיטרינג..." וכשהיא יורדת במדרגות היא נאנחת מכאבים. היום מחנכים אותך לחיות בלי עשיה, תביא מנקה, בייביסיטר, קיטרינג ואתה צריך לנוח. מחנכים אותך למצב שאם אתה תחת עול, תקל על עצמך. כתוב בגמרא, במסכת כתובות, "אדם שאין לו עול, בטלה מביאה לידי שעמום. שעמום מביא לידי שיגעון ושיגעון לעבירה".

מטפלת רגשית
עפ"י דרך הבעל שם טוב
052-5732470

זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשותפיו הנאמנים ומפיצי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תג עליהם אכ"ר"
הצלחת נהורא' בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פנעה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומוזנז.
הצלחת משי' כהן, משי' לוי אברהם, משי' תמם, שי' בן רחל
לעילוי נשמת שלום בן חנה, מרדכי בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן כוליסה,
ויקטוריה בת מרדכי, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעימה, לעיני ניסים סימו בן עליזה
ולעיני ציפורה שרה בת ויזאל מאיר לעיני אסתר בת שבע לעיני חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לעיני פרוספר מסעוד בן סעדה

הכל דבש

קוראים יקרים, שמתם לב שבזמן האחרון אני קרבת יותר? אני מצטערת מראש שאין במדור הזה מתכונים לעוגת דבש (דבש =אשה=306)

אבל יש דבש שעוזר להילחם בחיידקים!

ברצינות, אם יכנס זבוב טורדני (יצר הרע) לצנצנת דבש... הדבש יעכל אותו! לא יישאר ממנו זכר!

אז יש מתיקות ורוך לדבש (אשה), אבל אל תטעו: בזמן אמת, יש בנו הנשים, כל מה שצריך לשמור על הבית היהודי מכל יצור טורדני כזה או אחר. מי קיבלה את המילה **חיל**? האשה! הדבש!

אין לי כוח מול יצר הרע... הוא עשוי מאש ואני עפר ואפר, אבל בתחבולות תעשה לך מלחמה! כשגורשנו מגן עדן, אחרי שלא לקחנו אחריות על הפגמים שעשינו (סיכום מהיר: אני לא אשם...זאת האישה! אני לא אשמה זה הנחש!...טוב תצאו החוצה מגן עדן ועד שלא תקחו אחריות אל תכנסו לכאן) קיבלנו להסתובב עם יצר הרע בתוכנו!

וכאן, בדרך הבעש"ט למדתי את השיפלות שלי, להכיר שאני לא אלוקים ואם יש בי נקודות אור של חסד - אלו הרחמים של ה'.

עוד לימדה אותי הדרך שהשם שולח ניסיונות כדי לבדוק את מידת ההכנעה שלי, ומשם יש עוד ועוד מבחנים וכיתות לימוד.

הדרך גם לימדה אותי שהשם שולח אלי אותות וסימנים דרך המציאות והדרך לקרוא אותם היא שילוב של שיפלות עם הכנעה ביחד (מציאות מצאתי אותי).

והכל זאת עבודה! כי הדרך שנתן ר' אשר זצ"ל היא רק הדרך... בכדי ללכת בה צריך לתת עבודה!

תקשיבו לי, קוראים יקרים, אם כבר לתת עבודה אז הכי מתוק בעולם (דבש) - זאת התוצאה של הדרך הזאת. כנסו לשיעורים, בבקשה, למענם ולטובתכם ותתחילו ללמוד את השיעורים הכי יקרים בעולם שניתנים לנו בחינם. ועכשיו נעבור לנחש...

השם נתן לנו טיפ ענק שבענקים לנצח את הנחש העמלקי הזה: "הוא יִשְׁפָּךְ רֹאשׁ וְאֵתָהּ תִּשְׁפָּנוּ עֶקֶב". הנחש יודע את הטיפ הזה ולצערי אנחנו לא!

הנחש (עמלק, יצר הרע, הבעל דבר או איך שלא קוראים לו) יכול לנצח אותנו רק אם אנחנו הגענו לקו הגמר בעקב! כלומר מתוך שניים שמתמודדים, הגענו במקום האחרון! רק אז הוא יכיש אותנו בארס של עצלות, עצבות, חוסר חשק וכל היום פיתויים.

אבל אם אנחנו נקדים אותו ונגיע אנחנו ראשונים, כך אנו מפוצצים לו את הראש! מוחצים אותו! ואז אפשר שנקבל מהארס שלו אפילו תרופה חזקה! ונוכל להשתמש בכוח שלו לכבוש כל פסגה.

לדוגמא: איך מתחיל היום שלכם?

השעון צילצל ואתם התהפכתם לצד שני, רק עוד חמש דקות? נו... זה רק חמש דקות, מה זה משפיע בכלל?

לפי החוק שהסברתי זה כל מה שצריך בכדי שהיצר הרע יגיע לפניך! ואז כל היום אתה מסתובב כמו סמרטוט ולא יכול לעמוד מול שום פיתוי, והוא מושך אותך באף כמו שמושכים בהמת מסע.

אבל אם התגברת על חבלי השינה וקמת ממש מוקדם ואיך שקמת חשבת מחשבה ראשונה על השם, (שיוויי השם לנגדי תמיד) ונטלת ידיים וקמת למרות העייפות! זהו! אתה ניצחת! כל היום אתה מצליח לסיים משימות ואתה לא עייף בכלל ועומד מול כל פיתוי... עכשיו אתה מסתובב כמו מלך על הסוס והנחש קורא לפניך: "כך יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו".

תבדקו! זה נכון! זה עובד! זה מדהים!

הנחש משקיע מלא מלחמות דווקא בהתחלה! כי אם הוא ניצח את ההתחלה, אתה שבוי שלו. אבל אם אתה ניצחת את ההתחלה - הוא שבוי שלך!

אז בבקשה, שימו לב להתחלה:

לראש השנה, לראש החודש, ליום ראשון, לתחילת הבוקר

"אז מי קם ביחד עם דויד המלך להעיר את השחר?"

שבת שלום.

הכבש

יש בין הכבשים שרגליהם גבוהות מאד, ומאותם כבשים הביאו כל יום קרבן תמיד, כמו שמובא בילקוט שמעוני [פנחס רמז תשע"ז] "שני תמידין היו ישראל מקריבין בכל יום, והיו מרכיבין אותו על גבי גמל, והיו רגליהן נוגעות לארץ".

וצריך בדיקה, מה העניין לברוא כבשים עם רגליים כ"כ גבוהות? כמו כן, מה פשר ההדגשה "והיו רגליהם נוגעות בארץ"? ובנוסף, מה הכוונה שהיו מרכיבים אותם על גבי הגמל, מדוע חשוב להזכיר כיצד הביאו את הכבשים לבית המקדש? ויש לומר, כי ידוע שלגמל יש סימן טהרה פנימי - שמעלה גרה אך אין לו סימן טהרה חיצוני של מפריס פרסה. ואם כן, הגמל מסמל יהודי שמתספק בכך שהוא מכבד את ה' בליבו בלבד, אבל אין זה בא לידי ביטוי מעשי בשטח ובפועל,

והכבשים עם הרגליים הארוכות מסמלים - את היהודי שמשתדל ויגע שתהיה לו הליכה והתקדמות ארוכה, אבל אותם כבשים היו רגליהם נוגעות לארץ - כלומר שההתקדמות וההליכה הנפלאה של אותם עובדי ה', לא גורמת להם שתזוח דעתם עליהם, אלא הם נשארים עם הרגליים בקרקע. הם תמיד זוכרים שהם מצד עצמם עדיין מחוברים לגשמיות ולארציות וכל ההתקדמות וההליכה שלהם - היא רחמי ה'. וזהו, שהיו מרכיבים אותם כבשים על גב הגמל. דהיינו, הבסיס הוא הפנימי - שזה מסמל הגמל. אולם אי אפשר לעצור שם אצל הגמל, אלא מהפנימיות צריך להגיע אל הכבשים שמתקדמים ועובדים עם עצמם, ולא שוכחים שזה מאת ה'. וזהו הקורבן שה' מחפש לקורבן התמיד בבית המקדש.

תהלים

פרק ב', פסוק ו'
"וְאֲנִי נִסְכָּתִי מִלְכִּי עַל צִיּוֹן הַר קְדֹשִׁי"

נסכתי פירושו המלכתי כמו "נסיכי סיחון" - ה' אומר אני המלכתי והמשלתי את מלכי "על ציון הר קדש", בזכות היותו מכיר ומציין את שפלותו, וממנה מגיע להכרה שכל הטוב שבו זה "הר קדש", כלומר רחמי ה'. ולא מייחס את הצלחותיו לעצמו ומתגאה בהם, ולכן הוא זכה להיות מלך על ידי.

פרק ב', פסוק ז'
"אֲסַפְּרָה אֶל חֵק ה' אֶמַר אֵלַי בְּנֵי אֲתָהּ אֲנִי הַיּוֹם יְלֵדְתִּיךָ"

אמונה נקראת חוק. כיוון שאמונה היא מעל השכל האנושי כמו חוק שהוא מעל להיגיון האנושי, וזהו שאמר דוד: "כשאני מספר ומדבר דברי אמונה ודביקות בה' ומקרב את הדברים לליבות בני אדם, על ידי סיפורים וחוויות ובכך ממחיש להם את דרך האמונה, אזי זה כל כך משמח את ה'. וה' אומר לי: "בני אתה, אתה חביב לפני כבן שלי". "אני היום ילדיתך" - כמו בן שנולד היום לאביו - כל כך חשוב לפני ה' שיהודי ידבר ויספר אמונה.

רוצה לראות ישועות?

הפיץ את העלונים וזכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 לחודש ל-25 עלונים לכל שבת | 129 לחודש ל-50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530